

OVERDENKING

WANNEER JULLIE BIDDEN,...

Matteüs 6: 5 - 15 en Lukas 11: 1 - 13

Jantien en Frankje, kleuters nog, gaan samen door de weide.
Maar waarom staan ze eensklaps stil? Wat schrikken ze nu beiden?

Wat zien ze in de weide staan? Een aantal grote koeien.
Wat kijken die hen dreigend aan, en één begint te loeien.

“’t Is nog zo ver van huis, waarheen?”, zo vragen ze elkander.
“We moeten bidden!”, zegt er één. “Dat kan ik niet”, zegt d’ander.

Toch gaan ze op hun knietjes nu, en doen de handjes samen.
“Heer, zegen deze spijs en drank”, dan zeggen beiden: “Amen”.

En Hij, Die niet op woorden let, die ’s mensen oor zo boeien,
verhoort het kinderlijk gebed, want weg lopen de koeien!!

Bovenstaand gedichtje, dat ik voorlas in de morgendienst op zondag 9 oktober jl., heb ik meegekregen op de kleuterschool. Het is me door de jaren heen steeds dierbaarder geworden. De boodschap luidt: “De Here God verhoort het kinderlijk gebed”. Kernachtiger kun je het haast niet zeggen. In het gebed gaat het om een persoonlijke ontmoeting tussen ons en onze Hemelse Vader. Het is een vertrouwelijk gesprek tussen kind en Vader. Bovendien kent de Vader zijn kinderen. Hij heeft aan een half woord genoeg. Een omhaal van woorden is niet nodig. Ook mag het gebed nooit tot een vertoning worden, waarmee we ons zelf voor het voetlicht willen brengen. Treffend vind ik ook, dat de Here Jezus ons oproept om stilte en tijd te zoeken voor ons persoonlijk gebed, en dat Hij daarbij wel ons een gebed in de meervoudsvorm leert: “Onze Vader, ...” en niet: “Mijn Vader, ...”

Wij mogen voor onszelf bidden, gericht op onze Hemelse Vader, zonder daarbij de ander uit het oog/hart te verliezen.

Bemoedigend is het ook om te lezen dat de Here Jezus ons ervan verzekert, dat de Here God ons gebed niet alleen hoort, maar ook verhoort.

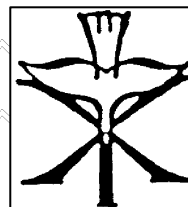
Niet dat op ons gebed altijd “het gevraagde” volgt. Maar onze Hemelse Vader scheept ons gelukkig ook niet af met zoethoudertjes, met surrogaat. We ontvangen niet een slang in plaats van een vis, of een schorpioen in plaats van een ei.

De Here God geeft altijd de Heilige Geest. Hij laat geen bidder staan. Hij laat Zijn kinderen niet in de kou staan. Immers: ‘hoeveel te meer zal de Vader in de hemel dan niet de Heilige Geest geven aan wie hem erom vragen.’ (Lucas 11: 13^b) Bij deze woorden komt in de Griekse grondtekst het woordje ‘erom’ zelfs eigenlijk niet voor. Wat God altijd geeft op ons gebed is de Heilige Geest.

In de gemeente en als gemeente, en ook als gelovige, kunnen we het gebed niet missen. Het gebed is immers ‘de ademhaling van het geloof’. En we mogen er veel van verwachten. We mogen veel van Hem, de Hoorder van het gebed verwachten. Dankzij de Here Jezus Christus is Hij ook voor ons “Onze Vader in de hemel”.

Laten we daarom volharden in onze gebeden. Volharden in onze persoonlijke gebeden, in onze voorbeden voor onze naaste en de wereld, in onze gebeden voor de gemeente.

Ds. M. A. Bos

EREDIENSTEN

ZONDAG 30 oktober 2016 (einde zomertijd)

09.30 uur:

Bediening Heilige Doop

Voorganger : Ds. M.A. Bos

Voor de dienst : beamer
Organist : Jan Los

Kinderlied : Ik volg de Heer
Kinderkerk : Twee groepen
Leiding groep 1 : Henriëtte Snippe en Indy Schutte
Leiding groep 2 : Atte Strijker

Kinderoppas : Klara Geerligs en Esther Snippe

